

6. Secundum hanc vitæ mortisque significationem si quæstio de animæ immortalitate intelligatur, talis erit: an anima perpetuò agat. Ad quam respondemus affirmando, quia nunquam sine omni cogitatione, hoc est, intellectu, volitione, perceptione, iudicio &c. esse potest, quo sensu Veteres dixerunt, eam semper moveri. Et quia vir sapiens hanc vitam intellectualem maximè amat atque exercet, ideo Cicero ni fallor V. Tuscul. Quæst. ita scribit: *Loquor autem de docto homine & erudito, cui vivere est cogitare*, quatenus nempe vitam animalem & corpoream divinarum rerum contemplationi longissimè postponit.

7. Probatur nostra responsio hunc ad modum: si anima nostra sine omni cogitatione ullo tempore esset, tum eo ipso nihil omnino esset. Nam sublatâ essentiâ tollitur ens: essentia autem ejus est, quòd sit res cogitans. Atqui animam nostram non redigi in nihilum ostensum fuit Exercitatione præcedente. Ergo eo argumento, quo probatur, animam semper existere, etiam probatur eam semper cogitare. 8. Ob-